

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สิทธิของผู้ต้องหาที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง อันอาจทำให้ตนถูกฟ้องคดีอาญา
ชื่อนักศึกษา	นายธนัชพันธ์ วิสิทวงค์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นุชทิพย์ ป.บรรจงศิลป์
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

สิทธิที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง อันอาจทำให้ตนถูกฟ้องคดีอาญาของผู้ต้องหา ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 243 มีวิวัฒนาการมาจากการคุ้มครองผู้ต้องหา ไม่ให้ถูกพนักงานสอบสวนทำการบังคับ ชูเชิญ ทรมาน หรือกระทำความมิชอบประการอื่น อันเป็นการกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ต้องหา ทำให้ผู้ต้องหาให้ถ้อยคำโดยไม่สมัครใจ ในขณะที่อยู่ในอำนาจบังคับของพนักงานสอบสวนได้ จึงต้องมีกฎหมายออกมารองรับสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องหา กำหนดหลักเกณฑ์และความชอบธรรมในการใช้อำนาจของพนักงานสอบสวน เพื่อให้ใช้อำนาจตามกฎหมาย ที่อาจไปจำกัดสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาได้เท่าที่จำเป็น แต่จะเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องหาไม่ได้

สิทธิที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง อันอาจทำให้ตนถูกฟ้องคดีอาญาของผู้ต้องหา (privilege against self-incrimination) ได้พัฒนามาจากระบบกฎหมายแบบไม่เป็นลายลักษณ์อักษร (Common Law) อีกนัยหนึ่งถือได้ว่า เป็นสิทธิในชีวิตส่วนตัว (right to privacy) ประเภทหนึ่ง ไม่อาจบังคับให้ผู้ต้องหาให้การ เป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหา ในการตอบคำถามจากการสอบสวนของพนักงานสอบสวน เพื่อแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาญา และยังเป็นการควบคุมอำนาจของพนักงานสอบสวน ไม่ให้ปฏิบัติงานไปกระทบต่อสิทธิเสรีภาพผู้ต้องหา จนเกินขอบเขตตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้

การคุ้มครองสิทธิที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง อันอาจทำให้ตนถูกฟ้องคดีอาญา ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีบัญญัติในรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 5 (Fifth Amendment) โดยศาลตีความขยายให้รวมถึงการคุ้มครองผู้ต้องหา ในการควบคุมอำนาจของพนักงานสอบสวนในการสอบสวนคดี โดยให้ผู้ต้องหาได้รับรู้ถึงสิทธิของเขาตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้มีการบังคับใช้สิทธิของผู้ต้องหาอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนในประเทศอังกฤษมีการควบคุมอำนาจของพนักงานสอบสวนเช่นกัน ดังปรากฏจากกฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตำรวจ และการแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาญา หรือ The Police and Criminal Evidence Act 1984 (PACE) และ Code of Practice ซึ่งเป็นภาคผนวกของ PACE

เพื่อให้ผู้ต้องหาได้รับความคุ้มครอง ตามสิทธิที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง อันอาจทำให้ตนถูกฟ้องคดีอาญา ตามเจตนารมณ์จำเป็นต้องเตือนให้ผู้ต้องหาทราบถึงสิทธินี้ก่อนถามคำให้การด้วย โดยจะต้องมีการเตือนถึงสิทธิที่จะไม่ให้การ และสิทธิในการมีทนายความก่อน เพราะสิทธิที่จะไม่ให้การนั้นผู้ต้องหาที่อยู่แล้วตามธรรมชาติ และยังมีการยอมรับตามกฎหมาย ส่วนสิทธิในการมีทนายความนั้น จะต้องทำให้ผู้ต้องหาได้รับรู้และเข้าใจว่า ตนเองมีสิทธิให้ทนายความอยู่ร่วมด้วยในการสอบปากคำตนได้ และเพื่อความเท่าเทียมกันในการมีทนายความ รัฐจะต้องจัดทำให้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ซึ่งทนายความย่อมเป็นผู้พิทักษ์สิทธิต่าง ๆ ของผู้ต้องหา โดยเฉพาะสิทธิที่จะไม่ให้การ เนื่องจากทนายความเป็นคนกลาง และรู้กฎหมายเป็นอย่างดี ย่อมจะทำให้มีการบังคับใช้สิทธิของผู้ต้องหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในทางกลับกันเมื่อมีทนายความอยู่ร่วมด้วยแล้ว ก็จะเป็นหลักประกันให้กับพนักงานสอบสวนด้วย ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และพันข้อครหาในทางที่มีข้อบ่งชี้ได้เช่นกัน หากมีการล่วงละเมิดต่อสิทธิที่จะไม่ให้การ และสิทธิในการมีทนายความแล้ว ศาลจะไม่รับฟังถ้อยคำที่ได้มานั้นเป็นพยานหลักฐาน

อย่างไรก็ดี ผู้ต้องหาย่อมที่จะสละสิทธิที่จะไม่ให้การกับสิทธิในการมีทนายความได้ โดยในชั้นสอบสวนการสละสิทธิในการมีทนายความจะแตกต่างกับชั้นพิจารณา เนื่องจากในชั้นพิจารณาเป็นการต่อสู้คดีกันอย่างเท่าเทียมกัน ให้จำเลยได้ต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ ดังนั้นในกรณีฐานความผิดที่มีอัตราโทษสูง จำเลยจะสละสิทธิการมีทนายความมิได้ ศาลต้องแต่งตั้งทนายความให้จำเลยเสมอ ส่วนในชั้นสอบสวน สิทธิในการมีทนายความไม่ถือเป็นสิทธิเด็ดขาด เมื่อมีการเตือนให้ผู้ต้องหาได้รับรู้และเข้าใจ ในการเรียกร้องเพื่อใช้สิทธิของเขาแล้ว ผู้ต้องหาก็สามารถตัดสินใจที่จะสละสิทธิในการมีทนายความ หรือให้การรับสารภาพได้ อันถือเป็นการใช้สิทธิในชีวิตส่วนตัว (right to privacy) ของผู้ต้องหาเอง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 243 ในส่วนของผู้ต้องหา จึงถือเป็นการคุ้มครองสิทธิในการให้ถ้อยคำ ในระหว่างการสอบสวนคดีอาญา โดยมีหลักประกันสิทธิที่จะไม่ให้การ และสิทธิในการมีทนายความ ซึ่งมีการรองรับไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว แต่ยังไม่เป็นการเพียงพอ จึงเห็นสมควรปรับปรุง เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาในชั้นก่อนฟ้องคดีอาญา ให้ครบถ้วนต่อไปด้วย

9

THESIS TITLE	THE RIGHTS OF THE ACCUSED AGAINST SELF- INCRIMINATION
NAME	MR.TANUTPUN WISITTAWONG
THESIS ADVISOR	MR.CHARNCHAO CHAIYANUKIJ
CO THESIS ADVISOR	ASSISTANT PROF.NUCHTIP P.BANGCHONGSILPA
DEPARTMENT	LAWS
ACADEMIC YEAR	1999

ABSTRACT

The rights of the accused against self-incrimination which specified section 243 of the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2540 has evolved from the accused protection as a police official who has the power to conduct investigation in criminal cases can not compel, threat, torture and other unlawful means which affect to the accused' fundamental rights and lead to making a statement against their will during which he is fallen in the police custody enforcement. Therefore, we need the laws and measurements to guarantee rights of the accused to self-incrimination. The rule and justification of police' exercise of authority is provided to avoid restriction of the accused's rights and liberty in so far as it is necessary. Anyway no infraction in human rights will be allowed.

The privilege against self-incrimination can be implied as the right to privacy or which can not compel the accused to make a statement. This has been developed from Common Law. This protection applies to the police when seeking any evidences during the investigation. Thus, the authority of the police has been in control to avoid an affection of the accused's rights and liberty beyond the scope which given by the legal when discharge of his duty.

In the United States of America, the privilege against self-incrimination has been provided in the Fifth Amendment of the Constitution which has been clarified including to protection the accused by limiting the police's authority during an investigation to enable the accused to take cognizance of the privilege against self-incrimination and exercise it efficiently. In the other hand in the United Kingdom, the authority of the police was also controlled, as in The Police and Criminal Evidence Act 1984 and the Code of Practice

The protection of the accused according to privilege against self-incrimination will be applied while prior to any questioning, the accused must be warned that he has a right to remain silent and right to counsel. Right to remain silent is a natural rights and also is provided by the law. Therefore the police have to aware and acknowledge the accused about this before make any questions. In contrast right to counsel, an the accused must be aware that he can have the counsel during investigation. Moreover, for the equality the state shall appoint one for him without any cost. Because of a counsel is intermediary person and know legal very well, thus, the accused's privilege will be enforced efficiently. If there is any violation of the right to remain silent and right to counsel, the evidence will be inadmissible.

Regarding the waiver of the privilege against self-incrimination, the accused can waive the right to remain silent and right to counsel. There is difference about the waiver of right to counsel between waiving in the investigation process and in the trial. This is because of in the trial stage, defendant will enjoy the fair trial right. In the felony cases the court shall provide the counsel for the accused. In the other hand, in the investigation, the right to counsel is not the absolutely right, therefore, the accused can waive their right which has been implied to his right to privacy.

The section 243 of the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2540, regarding the accused's privilege has been implied to the right protection of making a statement during investigation as there are right to remain silent and right to counsel which has already been provided in the Criminal Procedure Code as an assurance but this not cover for all. Therefore the amendment will be required, to make it completed to protection the rights of the accused in the pre-trial stage.